

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „I.(...)”

w B. – A. S., A. N., M. N. i A. N.

o uznanie czynności prawnych za nieważne,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 grudnia 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powoda na rzecz pozwanych A. N. i M. N. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa J. K. przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „I.(...)” w B., A. S., A. N., M. N. i A. N., o uznanie czynności prawnych za nieważne wyrokiem z 4 grudnia 2009 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w B. z 8 lipca 2009 r., I C (...).

Powód od powyższego wyroku wniósł skargę kasacyjną. Zaskarżając go w całości wniósł o jego uchylenie oraz uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji w całości i o uwzględnienie żądań pozwu w całości, względnie o przekazanie przedmiotowej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem prawnym wnoszonym przez stronę poza tokiem instancji, którego celem jest kontrola legalności prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji. Skarga kasacyjna jest też kwalifikowanym pismem procesowym, o podwyższonych w stosunku do innych pism wymaganiach formalnych. Według art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Oprócz tych wymagań skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie, a nadto powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Artykuł 398⁴ k.p.c. w zakresie, w którym wskazuje na obowiązek przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia należy odczytywać w związku z art. 398³ § 1 k.p.c., w myśl którego skargę kasacyjną strona może oprzeć na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Skarga kasacyjna, która nie spełnia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., w szczególności, nie zawiera przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.), a w wypadku jej nie odrzucenia przez ten sąd podlega odrzuceniu, przez Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że wymóg przytoczenia podstaw kasacyjnych zostaje spełniony, gdy podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty zostały skonkretyzowane przez odniesienie ich do wyrażnie określonych przepisów prawa, które w ocenie skarżącego zostały naruszone. Obowiązkiem skarżącego jest wskazanie, poza naruszonymi przepisami, także sposobu ich naruszenia (błędna wykładnia lub niewłaściwe zastosowanie), zaś w wypadku zarzutów naruszenia przepisów postępowania także wykazanie, że uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (zob. np. wyrok SN z 5 czerwca 1998 r., III CKN 534/97, nie publ.; wyrok SN z 6 sierpnia 1998 r., I CKN 335/98, nie publ.; wyrok SN z 29 czerwca 2004 r., II CK 367/03, nie publ.; wyrok SN z 29 marca 2006 r., IV CSK 165/05,

nie publ.). W konsekwencji przyjmuje się, że niewskazanie naruszonego przepisu postępowania, sposobu jego naruszenia oraz wpływu naruszenia na wynik sprawy jest równoznaczne z niepowołaniem tej podstawy kasacyjnej (postanowienie SN z 31 października 2005 r., IV CK 385/05, nie publ.). Z kolei zgłoszenie przez skarżącego w skardze kasacyjnej wyłącznie zarzutu naruszenia przepisów postępowania w sposób, który nie odpowiada powyższym wymogom, nie jest przytoczeniem podstawy kasacyjnej, zaś wobec nie przytoczenia innych zarzutów rodzi konieczność odrzucenia skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji, a w braku takiego orzeczenia przez Sąd Najwyższy (zob. postanowienie SN z 5 grudnia 1997 r., III CKN 491/97, nie publ.). Z punktu widzenia poprawności przytoczenia podstaw kasacyjnych nie bez znaczenia jest również to, że podstawę skargi kasacyjnej stanowić mogą jedynie te przepisy, które w tej podstawie, a nie w dowolnym miejscu wywodów jej uzasadnienia, zostały wskazane (wyrok SN z 16 czerwca 2000 r., IV CKN 58/00, nie publ.). Inaczej rzecz ujmując, przytoczenie w uzasadnieniu skargi kasacyjnej np. przepisów prawa procesowego, nie oznacza, że skarga kasacyjna została oparta na drugiej podstawie kasacyjnej (zob. wyrok SN z 23 stycznia 2002 r., II CKN 576/99, nie publ.).

W niniejszej sprawie powód nie sprostął obowiązkowi przytoczenia podstaw kasacyjnych. W tym zakresie ograniczył się do gołosłownego stwierdzenia, że: „opiera skargę na tej podstawie, że doszło do rażącego naruszenia przepisów postępowania przez Sądy obu instancji, co niewątpliwie miało wpływ na wynik sprawy”. Skarżący nie wskazał natomiast konkretnych przepisów prawa procesowego cywilnego oraz sposobu ich naruszenia, a nadto nie wykazał, że uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak na wstępie, rozstrzygając o kosztach postępowania zgodnie z art. 98 § 1, 3 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.